

Ақийда дарслари (226-дарс) Қиёматнинг кичик аломатлари

АқийДА
226-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОГЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТЎЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 01.05.2023 2172

Энди қиёматнинг кичик аломатлари ҳақида қисқача тўхталиб ўтамыз. Шу билан бирга, ушбу аломатлардан баъзиларини қиёматнинг катта аломатларидан санаган уламоларимиз ҳам борлигини айтиб қўймоқчимиз.

الْأَلْأَقِ كَلَامِ نَبِ سَنَانَعِ
لُوسَرِنْمُهُتَعَمَسِ أَثِي دَحْ مُكُتِ دَحْ أ
الْمَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَصِ هَلَلَا
نَا: هُنْمُهُتَعَمَسِ يَدَعَبُ دَحْ أ مُكُتِ دَحْ ي
عَفْرِي نَأَعِ اسَلَا طَارَشَأ نْم
وَشَفَيَوِ، لَهَجَلَا رَهْظَيَوِ، مُلَعَلَا
بَهْدَيَوِ، رُمَخَلَا بَرَشُيَوِ، أَنْزَلَا

يُتَحُّهُ اسُّن لَ اِ يَ قُبَّتْ وُلَّ اِ جُّر لَ اِ
دِحَّ اوُّ مِّ يَ قِ ةَ اُ رْمَ اِ نِ يَ سُمَّ خَلَّ نِ وُكَّ يَ

Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинадики, у:
«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламдан эшитган ҳадисимни
айтиб берайми? Мендан кейин у зотдан эшитган ҳеч ким уни сизга
айтиб бермайди», деб, шундай деди:

(У зот:) «Илм кўтарилиб, жаҳолатнинг ёйилиши, зинонинг ошкор
қилиниши, хамрнинг ичилиши, эркаклар (камайиб) кетиб, аёллар
қолиши, ҳатто элликта аёлга бир таъминотчи эркак бўлиши қиёмат
аломатларидандир», дедилар».

Имом Бухорий ривоят қилган.

هَلَّلَا لُ وُسَرُّ نَا : ةَ رِيْرُهُ يَبَا نَع
ال « : لاقَمَّ لَسَوِ هَيْلَعُ هَلَّلَا يَلَص
لَتَتَّقَتِ يَّتَحُّهُ ةَ اسُّ لَ اِ مَوْقَاتِ
نِ وُكَّ يَ ، نَاتَمِيْ طَعِ نَاتِيْفِ
اُمُّهُ تَوْعَدُ ، ةَمِيْ طَعُ ةَلَّتْ قَمَّ اُمُّهُ نِيْبِ
نِ وُلَّ اِ جُّ دَتَّ عُبِّي يَّتَحُّهُ وِ ، ةَ دِحَّ اوُّ
، نِيْ ثَالِثُ نَمُّ بِيْرَقِ ، نِ وُبَّ اَدَّكِ
، هَلَّلَا لُ وُسَرُّ هُنَّ اُمُّ عَزِيْمُهُ لَكِ
رُ ثَلَاثَتَوْ ، مَلْعَلَا ضَبُّ قِي يَّتَحُّهُ

نَامُّ زَلَا بَرَا قَتَايَ وُ زَلَا زَلَا
جَرَهَلَا رُثُكَايَ وُ نَتِفَلَا رَهْطَا وُ
مُكَايَ فَرُثُكَايَ يَّتَحَا وُ لَتَقَلَا وُهَو
بَرْمُهَيَّ يَّتَحَا ، ضِيَفَايَ فُلَامَلَا
يَّتَحَا وُ هَتَقَدَصُ لَبُقَايَ نَمَلَامَلَا
هَضْرَعَايَ يذَلَا لَوُقَايَ فُهَضْرَعَايَ
يَّتَحَا وُ يَلَبَرَا لَهَيَلَعَا
يَنَايُنْبَلَا ي فُسَانَلَا لَوَاطَتَايَ
لُجْرَلَا رُبَقَبُ لُجْرَلَا رُمَايَ يَّتَحَا وُ
هَنَاكَمَا يَنَتِيَلَا أَي : لَوُقَايَ فُ
نَمُسُمُشَلَا عُلُطَتَا يَّتَحَا وُ
- سَانَلَا آهَارَوُ تَعَلَطَا إِذِيفَا ، آهَبِرَعَمَا
نِيحَا كِلَدَفَا ، نُوَعَمُجَا أُونَمَا - يَنُعَايَ
مَلَا هُنَامَايَا اسْفَنُغَفُنَايَا
تَبَسَاكَا وَا ، لَبُقَايَ نَمُتَنَمَا نُكَا تَا

نَمُوقَاتَلَو ، اَرْيَخ اِهِن اَمِي اِي ف
 ن اَلْجُرْل اَرْشَن دَقْو ؤَع اَسْل ا
 اَلَف ، اَمُهَنْيَب اَمُهَبْوَت
 ، هِن اِي وُطِي اَلَو هِن اَعِي اَبَاتِي
 فَرَصُن اِ دَقْو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَاتَلَو
 اَلَف هِت اَخ قِل نَبَلْب لُجْرْل ا
 وُهَو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَاتَلَو ، هُمَّعُطِي
 ، هِي ف ي قِسَي اَلَف هَضْوَح طِي لِي
 غَفَر دَقْو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَاتَلَو
 اَهُمَّعُطِي اَلَف هِي ف ي ل ا هِت لُكُ ا

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар:

«Даъволари бир (Ислом) бўлган икки катта жамоа ўртасида қирғинбарот жанг бўлмагунича; барчаси Аллоҳнинг Расулиман, деб даъво қилувчи ўттизга яқин каззоб дажжоллар чиқмагунича; илм олиб қўйилиб, зилзилалар кўпайиб, замон қисқариб, фитналар зоҳир бўлиб, қотиллик кўпаймагунча; орангизда мол-дунё кўпайиб, ошиб-тошиб кетиб, мол эгаси «Садақамни ким олар экан», деган ташвишда уни берса, берилган (одам): «Унга эҳтиёжим йўқ!» дейдиган бўлмагунча; одамлар кимўзарга иморат солмагунларича; киши бировнинг қабри ёнидан ўтиб кетаётиб, «Қани энди, унинг ўрнида бўлсам!» демагунича; қуёш мағрибидан чиқмагунича қиёмат

қоим бўлмайди. У чиққанда одамлар уни кўриб, барчаси иймон келтиришади, бу пайтда «Аввал иймон келтирмаган ёки (иймон келтирса-да) иймонида яхшиликни касб қилмаган жонга иймони наф бермайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, олдига матосини ёйиб олган икки киши савдолашишга ҳам, уни ўрашга ҳам улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, туясини соғиб қайтган одам уни ичишга улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, ҳовузини суваётган одам (молини) ундан ичиришга улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, оғзига луқмасини солган одам (молини) ундан суғоришга улгурмайди».

Имом Бухорий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 22 июлдаги 03-07/5979-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.